

sobota 23. září

FILMÁLOVÝ
INTERKINO
VIZNÍ

36.

festival Finále Plzeň

Herectví je věčný zápas

Na Finále v pátek dorazil herec Miloslav Kónig, dosud známý hlavně díky svému působení v Divadle na Zábradlí či Masopust. Už dříve jsme ho ale mohli spatřit ve filmech Tajnosti, PIKO nebo Karel, já a ty, a letos se představuje v jedné z hlavních rolí snímku Úsvit. Jak se mu pracovalo s režisérem Matějem Chlupáčkem? Čím se podle něj liší divadelní herectví od filmového? A jak se dokáže vtělit do záporných postav?

Často se zmiňuje, že jste známý svou hereckou expresivitou. Máte ji v sobě už od dětství, nebo jste ji našel až během studií herectví?

Jako dítě jsem hercem být nechtěl.

Odjakživa jsem miloval fotbal, na hřišti jsem byl v jednom kuse, a kromě hodin klavíru na „zušce“ jsem všechnu tu expresi jsem investoval do sportu. Až na gymnáziu, kde jsem začal navštěvovat „dramaťák“, mě herectví chytlo. Když o tom tak mluvím, napadá mě, že i ta divadelní exprese je svým způsobem takový sportovní, tělesný zážitek. A taky je to věčný zápas, hledání, experiment. Je to proces, během něž se stále nějak měním a vyvíjím, zjišťuji, jak fungovat, ať už na jevišti nebo před kamerou. Jednou dobou jsem měl pocit, že už hraju hodně rolí podobně, že v sobě předpřipravené takové šuplíčky projevů, ale pak zase přišly role, které potřebovaly docela jiný přístup. Hodně záleží

na materiálu, s nímž člověk pracuje. Sám si řekne, jakou expresi vyžaduje a herec se musí podřídit jeho potřebám.

Jak důležitá je tedy ta řemeslná složka v poměru k osobnímu, intuitivnímu vkladu?

Herectví zajisté je svým druhem řemesla, ale takového, jemuž se člověk sám pořád učí a zdokonaluje se v něm. Na škole dostane nějaké základy, ale hodně ho pak formuje samotná praxe. Nikdo mi během studií neukazoval, že když mám zahrát smutek, musím se zamračit tak a tak. V tomhle smyslu hodně vycházím sám ze sebe. Kdybych to měl vyjádřit číslem, je to tak 60 ku 40 ve prospěch osobního vkladu. Ale možná je to i tím,

že už mám mnohé ty mechanismy tak zažitě, že se můžu soustředit sám na sebe.

Jak se vám s takovým osobním angažmá hrají postavy, s jejichž počínáním třeba vůbec nesouzníte, nebo postavy záporné?

Nevidím v tom problém. Nikdy nejsou tak černobílé, aby byl někdo dokonale hodný, nebo zkažený. Když už ale nějakou zápornou postavu hraju, snažím se pochopit její motivace, zjistit, odkud to zlo pramení. Tím se s ní vlastně ztotožním, smírím se s tím, že musí spáchat nějaké zavrženíhodné činy, a dokonce si dokážu užít, že můžu být takhle naoko zlý. Zpětně se třeba k takové roli v myšlenkách vrátím, a řeknu si, že jsem

hrál pěkného blbce, ale to je až ex post. Po dobu hraní se zkrátka snažím být v jeho kůži.

A jak jste to měl s Aloisem, jehož ztělesňujete v Úsvitu? Ztotožňujete se s ním nějak, nebo stojíte v opozici vůči němu?

Řekl bych, že jsem si podobní v určitém konzervativismu, ale jen na první dobrou. Když se setkám s nějakým nevyzpytatelným jevem, mám tendenci k němu přistupovat skeptičtěji, možná ho i snáze, „černobíle“ odsoudit. Na druhou stranu věřím, že bych nebyl schopný přehlížet nějaký očividný problém, takřkajíc ho zamést pod koberec.

Dosud jste byl známý spíš z divadla než z filmu, jak jste se k jedné z hlavních rolí v Úsvitu dostal?

Oslovila mě producentka Maja Hamplová. Myslím, že měli trochu problém najít pro Aloise vhodného představitele. Asi jsem ani nebyl jejich první volbou, pak mě ale zavolali na casting a bylo to. Předpokládám, že rozhodující byla herecká interakce s Eliškou Křenkovou, která ve filmu hraje Aloisovu manželku. Potřebovali, aby nám to klapalo.

A jak vám klapala spolupráce s režisérem filmu Matějem Chlu-páčkem?

Perfektně. On je nesmírně pracovitý a důsledný. Dokáže na plátno dostat přesně to, co si usmyslí.

Celou dobu jde tvrdě za svým cílem, ale současně dokáže být maximálně ohleduplný k ostatním členům štábu. To je výborná kombinace vlastností. Hercům dokáže ve správnou chvíli poradit, zároveň má pod kontrolou technickou stránku natáčení, jako je osvětlení nebo kamera. Vytváří tak na place zázemí, v němž je všem spolupracovníkům dobře.

Hrajete technicky jinak na divadle než ve filmu?

I když bych řekl, že se rozdíl mezi divadelním a filmovým herectvím někdy přeceňuje, určitě tam je. V divadle myšlenky přechází do větších gest, do celého těla, zatímco u filmu zůstávají jen v očích a obličejích. Divadlo všechno trochu nadsazuje, zatímco ve filmu, pokud nemá být nějak výrazně žánrově stylizovaný, se u nás tíhne k maximálnímu psychologickému realismu. Pokud herec svůj projev příliš ztlumí, někdy mu pak ani není rozumět, což je velká škoda. Sám cítím, že když je kamera během natáčení v mé bezprostřední blízkosti, nutí mě k větší skromnosti výrazu. Na druhou stranu během natáčení Úsvitu bylo příjemné, jak kameraman Martin Douba některé scény snímal z ruky a švenkoval mezi mnou a Eliškou. Když se na mě zaměřil objektivem, jako bych v něm najednou ucítil ty oči diváků, které nás uvidí.

Od roku 2020 jste také umělec-

není to tak, že bych všemu šéfoval sám. I tak je to ale někdy úplný bláznec. Člověk si zkrátka musí věci naplánovat tak, aby všechno stihal, nesmí toho být moc, což samozřejmě znamená nutnost občas něco odmítnout. Filmování v tomhle přináší výhodu přesného plánování. Lze ho tak dobře sladit i s tím divadlem.

Chcete se do budoucna držet obojího, filmu i divadla?

Určitě, to divadlo je pro mě taková stálice. Vyhovuje mi v tom, že díky němu zůstávám s herectvím stále v kontaktu, práce u filmu je v tomto ohledu víc nárazová. Nevím, jestli by mě uspokojovalo něco natočit a na další film čekat třeba rok.

Je nějaká konkrétní role nebo typ postavy, kterou byste si chtěl vyzkoušet?

Konkrétní role asi ne. Teď ale pracuju v divadle na textu, který mě nutí přemýšlet nad temnějšími polohami mé postavy, což je oblast, kterou stále nemám dobře probádanou. Není to tak, že bych temnotu vyloženě vyhledával, ale je to určitý směr, který mě herecky zajímá, když se k němu dostanu.

kým šéfem divadla Masopust, příležitostně se objevujete v seriálech... Jak se to dá všechno stihnout?

V Masopustu máme v užším vedení takovou tříčlennou skupinu,

Vodárna Plzeň

Skvělá voda každý festivalový den

Z jaké řeky se v Plzni bere voda pro výrobu pitné vody, která pak teče z kohoutku?

Správnou odpověď najdeš u našeho vodního baru ve festivalovém centru.

Česká kinematografie za obzorem hranic

Ani letos není Finále jen o české kinematografii pro sebe samotnou, ale také o jejím zahraničním přesahu. Spolu s Francií, Řeckem a Bulharskem se Česko podílelo na koprodukcii rumunského filmu *Obzor*, jenž své globální směřování nezapře ani v rovině zápletky. Stále aktuální příběh, situovaný do roku 1996, vypráví o dvou kamarádech, kteří se rozhodnou z Rumunska odplout coby černí pasažéři přes Atlantik, aby si splnili svůj americký sen. Na

lodi jim pomocnou ruku tajně podá filipínský námořník Joel, situace se však brzy začne komplikovat a atmosféra houstnout. V průběhu sledování *Obzoru* zjistíte, že úvahy o správnosti jednání jednotlivých postav a jejich důsledcích může být stejně vzrušující jako thrillerová zápletky koncipovaná ve stylu hry „na kočku a myš“. Celovečerní debut Mihaie Mincana byl loni premiérově uveden v sekci Horizonty na benátském filmovém festivalu.

Obzor
23.9. 17:30 Divadlo Dialog

Filmové tipy Ireny Hejdové z Deníku N

Další letošní příjemné domácí filmové překvapení je snímek *Bod obnovy*. První porevoluční český sci-fi film je sebevědomým výletem do dystopické budoucnosti, v níž se lidé po smrti obnovují ze

zálohy, dokud celý systém nenařazí na svou mez. Herecké výkony, ohromující vizuál, výprava a efekty činí z tohoto filmu se znepokojivou vizí Prahy budoucnosti must-see letošního podzimu.

Bod obnovy
23.9. 17:30 Velký sál, Městská beseda

4 seriály v soutěži, 2 žhavé novinky, 5 „Lovců“ naživo

TV Nova a Voyo se stávají partnerem festivalu

Potkejte se se svými oblíbenými herci i tvůrci z obrazovky.

Kdo by neznal ty chytráky z televize. Ten, kdo jim bezesporu kraluje je samozřejmě **Doktor Vševěd**. On i Kalkulátor, Belladonna, Kvízová dáma a pan Lišák dorazí do Kopeckého sadů v neděli 24.9. v 18.00 a přivezou Na Lovu naživo. „Naživo se prostě nic nevystříhne. Hlavně je to myslím zážitek pro diváky, kteří vidí, že opravdu jsme jenom lidi,“ vzkazuje návštěvníkům obávaný lovec. Ze zvýšeného adrenalinu ale strach nemá: „Jak jsem zvyklý přednášet, tak už jsem se adrenalinu před lidmi zbavil.“ Nejen Lovci zažijí na festivalu svou premiéru. Hned dva seriály budou na festivalu uvedeny ve speciálních projekcích exkluzivně před svým uvedením rodinná Mozaika scénáře Alice Nellis a špiónážní

thriller z dílny Voyo Originál Extraktoři s Jakubem Štáfkem a Janem Révaiem v hlavních rolích.

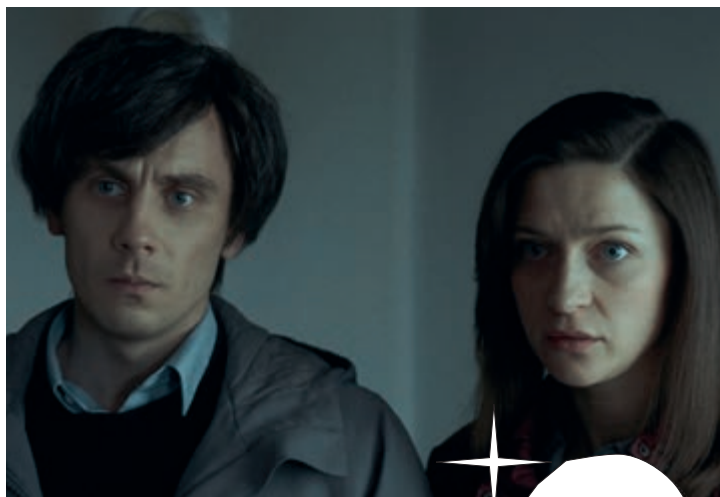
Nejen na Voyo objevilo hned několik velkých seriálových novinek, hned čtyři z nich se objeví ve festivalové soutěži. Co vás v poslední době nejvíce bavilo? Já už jsem dávno omezil televizi na zprávy, cestopisy a sportovní utkání. Ale občas se podívám, i když třeba podle toho, co sleduje doma žena. Ale občas se podívám třeba na Kriminálku Anděl - oblíbenec Ruda v podání Michala Novotného nebo Jednu rodinu kombinace čtyř oblíbených hereček - Tereza Kostková, Zuzana Vejvodová, Elizaveta Maximová, Denisa Biskupová.

Odpadové hospodářství

Výroba alternativních paliv

Kontejnerový svoz a recyklace

Blízcí
23.9. 11:00 Malý sál, Měšťanská beseda

TIP

Blízké setkání s Grzegorzem Jaroszukem

Polská kinematografie se poslední dobou těší stále většímu zájmu mezinárodních publik díky nezanedbatelnému množství mladých talentovaných filmařů, jímž disponuje. Kromě Jana P. Matuszyńského, Piotra Domalewského či Damiana Kocura stojí za pozornost také tvorba Grzegorza Jaroszuka, který svůj debut *Kebab a horoskop* (2014) i druhý film *Blízcí* (2021) premiéroval v soutěži karlovarského festivalu. Snímek *Blízcí*, jenž prozkoumává témata obtížnosti komunikace s druhými lidmi včetně těch nejbližších, máte příležitost zhlédnout dnes dopoledne i v rámci Finále. Těšit se můžete na groteskní, absurdní humor a hlavního hrdinu v podání Olafa Lubaszenka, který je českým divákům známý coby Jura Baran z filmu *Je třeba zabít Sekala* (1998). Po projekci budou k diskusi připraveni české koproducentka filmu Karla Stojáková i sám režisér Jaroszuk.

Nechme bariéry za sebou

Finále Plzeň letos otevírá ve spolupráci s organizací Tichý svět kinosály i neslyšícím divákům. Náhled na to, jaké bariéry mohou odradit neslyšícího člověka od návštěvy filmového festivalu nám zprostředkovala Pavlína Šnajberková, ambasadorka programové sekce Finále pro neslyšící.

Možnost navštěvovat kulturní akce by nemělo být výsadou jen části společnosti. Myslíte si, že na osoby s různým druhem handicapu kulturní pořadatelé myslí dostatečně?

Určitě si myslím, že kulturní akce by měly být přístupné všem, bez ohledu na jejich handicap. Ač-

koli v posledních letech můžeme v tomto směru sledovat pokrok, stále existuje mnoho bariér, které osobám s handicapem brání v plnohodnotném prožívání kulturních událostí. Ještě stále není mnoho míst přístupných vozíčkářům nebo zde nenabízí adekvátní zvukovou asistenci pro nevidomé a také často schází dostatečná informovanost personálu, jakým způsobem efektivně komunikovat a pomáhat návštěvníkům s různými specifickými potřebami. Někteří pořadatelé skutečně myslí na inkluzivnost a snaží se být maximálně vstřícní, ale stále je v tomto směru prostor pro zlepšení.

Osobně mohu mluvit jen za osoby

se sluchovým postižením. Sama mám kochleární implantát a bez něj jsem zcela neslyšící. Ve společnosti bohužel stále přetrvává mnoho mýtů, které o nás neslyšících panují. Ráda bych povzbudila slyšící, aby se, pokud nám nerozumí, nebáli použít poznámky

v telefonu nebo papír a tužku. V komunikaci s námi je užitečné zřetelně artikulovat a snažit se najít způsob, jak nám porozumět. Komunikace ve velké skupině lidí je pro nás bez tlumočnicka téměř nemožná. Mnohem snáze se domluvíme při rozhovoru jeden na

FILMY DOMA

Česká televize vás zve do kina

Bod obnovy | Hadí plyn
Úsvit | Citlivý člověk
Bratři | Přišla v noci

Česká televize
Generální mediální partner

www.ceskatelevize.cz/filmy

jednoho, protože si pomáháme odezíráním. Největší překážkou ve vzájemné komunikaci je netrpělivost a neochota. Důležité je nebát se toho a snažit se. Říká se, že neslyšící jsou svým způsobem cizinci ve své vlastní zemi, ale oboustranná snaha a trpělivost je klíčem ke zlepšení.

Je velmi pozitivní, že se Festival Finále letos poprvé vydává tímto směrem a otevírá své dveře i neslyšícím divákům. České filmy opatřené speciálními titulky a diskuse tlumočené do českého znakového jazyka jsou skvělým krokem směrem k inkluzivnější a více otevřené kultuře.

Mít možnost jít na festival českých filmů je opravdu skvělé, navíc s možností tlumočených nebo přepisovaných debat. Z vlastní zkušenosti vím, že například Kazmův film oslovil mnoho lidí z řad neslyšících, nicméně do kina na něj jít nemohli kvůli absenci titulků. Já jsem film viděla v kině společně s rodinou a skoro jsem nerozuměla a nevěděla o co se jedná, takže mi po skončení musela rodina film přetlumočit, ale samozřejmě mi nemohli plnohodnotně předat všechno. Letos se povedlo pro festival Finále otitulkovat celkem pět filmů a já si myslím, že je to skvělý začátek a všichni se budeme těšit na další ročníky.

Jaké bariéry mohou neslyšící lidé od návštěvy filmových festivalů odradit?

Pokud jde o návštěvu kulturní události, jakou je festival, mohou neslyšící lidé, obdobně jako lidé s odlišnými druhy postižení, čelit celé řadě bariér. Některé z těchto bariér zahrnují komunikaci. V našem případě se neobejdeme bez speciálních titulků nebo tlumočnicků, kteří nám umožňují se plně těšit z filmů a diskusí. Také je důležité vést v patrnosti, že pro neslyšící je čeština až druhý, čili cizí jazyk. Pokud tedy nejsou veškeré informace o programu, místech konání nebo další důležité upozornění dostupná i ve znakovém jazyce, může to být pro neslyšící návštěvníky omezující. Jak jsem již naznačila, není-li personál festivalu, ale i ostatní návštěvníci obeznámeni se základy komunikace s neslyšícími nebo nemají povědomí o kultuře neslyšících, může to vést k nedorozuměním. Také je dobré myslet na to, že pokud propagační materiály a informace o festivalu nezohledňují potřeby neslyšících, může to komunita neslyšících cítit tak, že pro ně akce

není určena.

Myslíte si, že vaše komunita ocení příležitost zhlédnout výběr z aktuální tuzemské audiovizuální tvorby a možnost setkání se s tvůrci?

Určitě ano. Zpřístupnění festivalových projekcí neslyšícím je zásadním krokem rozšíření tohoto kulturního zážitku všem. Neslyšící komunita, stejně jako kdokoli jiný, má zájem o umění, kulturu a aktuální dění v audiovizuální tvorbě. Možnost sledovat tuzemské filmy se speciálními titulky a mít přístup k tlumočeným diskuzím s tvůrci a herci znamená, že neslyšící diváci mohou být plně zapojeni a ocenit kulturní zážitky na stejné úrovni jako slyšící diváci. Věřím, že takováto iniciativa nejen zvýší povědomí o potřebách a kultuře neslyšících, ale také posílí vztah mezi filmovou komunitou a neslyšícími diváky. A možná se tímto přístupem budou inspirovat i jiné festivaly.

Jak si má běžný divák představit speciálně upravené titulky pro neslyšící? V čem se liší od těch, na které jsme zvyklí běžně?

Titulky pro osoby se sluchovým postižením kromě promluv postav obsahují doplňující informace, které slyšící divák vnímá sluchem. Těmito doplňujícími informacemi se myslí například rozlišení promluv jednotlivých postav, ke kterému pomáhá buď barevné odlišení nebo uvedení jména mluvčího. Doplňující informace v titulcích nám také popisují verbální projev mluvčího, třeba jeho hlasitost či emoce. Dále nás tímto způsobem upozorňují na hudbu nebo zvuky, které jsou relevantní pro děj, ale nevychází přímo z filmového obrazu. Například bouchnutí dveří či výstřel.

Kromě speciálních titulků budou úvody a diskuse k vybraným filmům také tlumočeny do českého znakového jazyka. To znamená, že se neslyšící diváci budou moci zapojit do diskuzí. Myslíte si, že to může pomoci prolomit bariéry mezi slyšícím a neslyšícím publikem? Rozhodně ano. Tlumočení je nesmírně důležité pro zajištění

plnohodnotného zapojení neslyšících diváků. Ve chvíli, kdy se neslyšící diváci mohou aktivně zapojit do diskuzí se stávají viditelnou součástí komunity festivalu a mohou se slyšícím publikem sdílet jedinečné perspektivy, které mohou vycházet z jejich jedinečných životních zkušeností. Přímá komunikace a vzájemné porozumění jsou klíčové pro prolomení bariér a překonávání

předsudků. Tím, že slyšící návštěvníci festivalu

budou svědky aktivní účasti neslyšících diváků v diskuzích, mohou lépe pochopit a ocenit hodnotu a obohacení, které neslyšící komunita přináší.

Zároveň se mohou slyšící diváci dozvědět více o Českém znakovém jazyce a kultuře neslyšících, což může přispět k větší empatii a vzájemnému respektu.

Co byste vzkázala českým pořadatelům kulturních akcí?

Vzkázala bych jim, že kultura je univerzální jazyk, který by měl

být přístupný všem bez výjimky. Včetně neslyšících a lidí s jinými druhy postižení. Je naší odpovědností vytvářet inkluzivní prostředí, kde se všichni budou cítit vítáni a zapojeni. Mějte vždy na paměti, že drobné úpravy, jako jsou titulky pro neslyšící nebo tlumočení do českého znakového jazyka, mohou mít obrovský dopad na zpřístupnění kulturních zážitků pro širší publikum. Inkluzivita by měla být normou, nikoli výjimkou.

A co byste vzkázala neslyšícím lidem, kteří se zdráhají využít obdobných kulturních příležitostí a mají obavy navštěvovat místa, kde je většinové publikum slyšící?

Vím, že může být výzvou vstoupit do prostředí, kde je většina slyšících. Ale ráda bych vám řekla: Věřte v sebe a v možnost navázání skutečných propojení. Místa jako Festival Finále se snaží být inkluzivní a přívětivá pro všechny. Překonání počátečních obav a pocitu nejistoty může být odměněno nezapomenutelnými zážitky a novými přátelstvími. Nechme bariéry za sebou a užijme si kulturní akce společně.

NEJVĚTŠÍ VÝROBCE ENERGIÍ V PLZEŇSKÉM KRAJI

ZÁKLADNÍ PŘEDMĚTY PODNIKÁNÍ

- výroba tepelné energie
- výroba elektrické energie
- rozvod a distribuce tepelné energie a energie chladu
- výstavba, připojování a rekonstrukce stávajících tepelných zařízení

TEPLO

Společnost zásobuje teplem přes 40 tisíc domácností, řadu komerčních a bytových objektů, tak pro průmyslové chlazení.

CHLAD

Energii chladu je možné využívat jak pro klimatizaci komerčních a bytových objektů, tak pro průmyslové chlazení.

ELEKTŘINA

Výroba energie z uhlí, ale navíc i z obnovitelného zdroje - biomasy řadí společnost na špičku mezi českými energetickými podniky.

Ekologie

Primárním úkolem společnosti je vyrábět energii nejen levně, ale také s co největšími ohledy na životní prostředí.

Plzeňská teplárenská, a.s., Doubravická 2760/1, 301 00 Plzeň
telefon: 377 180 111, zelená linka: 800 505 505
e-mail: inbox@plzenskatelaprenska.cz

www.plzenskatelaprenska.cz

Mimo zajeté koleje

Dokumentaristka Jana Počtová několik posledních let sledovala pět příběhů lidí, kteří se rozhodli hledat partnerské štěstí alternativními cestami. Autorka si v závěrečném díle její filmové trilogie o proměnách rodinných a partnerských vztahů klade otázku, zda je ve 21. století tradiční monogamní model již přežitkem. Představuje rozmanité podoby lásky od tradičního křesťanského modelu přes polyamorii, otevřený nemonogamní

vztah k dlouholetému mileneckému vztahu se zadaným partnerem. Všechny protagonisty spojuje odvaha nastavit si vlastní hranice partnerského soužití. S čím vším se však potýkají ti, kteří hledají štěstí mimo zajeté koleje? Dokument, který získal diváckou cenu na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů Ji.hlava bude uveden společně s krátkometrážním snímkem studentky Terezy Havránkové Obrazem ve tmě.

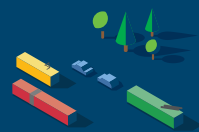
Obrazem ve tmě
Šťastně až na věky

23.9. 15:00 JoNáš, Měšťanská beseda

Řidič/řidička autobusu a trolejbusu

38.000 – 45.000 Kč

...a benefity až 7.000 Kč měsíčně!

Více informací najdete na
www.pmdp.cz/kariera

Nejhorší český film

Hroch

23.9. 17:30 Studijní a vědecká knihovna Plzeňského kraje

Bezmeznou servitilu vůči normalizačnímu režimu naservíroval českému publiku v roce 1973 režisér a scénárista Karel Steklý. Tendenční a svou obskurností dnes již legendární film Hroch měl být parodickým podobenstvím o událostech Pražského jara 1968. Na místo humoru tento satirický počin nabízí neutuchající pocit trapnosti, kterým vás bude provázet mluvící hroch z jehož břicha se ozývá spolknutý člověk.

Film, který vynesl Steklému titul Národní umělec, obstojí maximálně jako zajímavý studijní materiál, případně pak jako označení anticeny pro Nejhorší film roku, která je předávána v rámci Febiofestu. Za pochybný jej považovali i samotní normalizátoři, kteří ho rychle stáhli z kin a neumožnili ani jeho vysílání v televizi. Festivaloví návštěvníci si mohou tento tuzemský filmový úkaz vychutnat v rámci programové sekce Manipulace mocí.

TIP

Koho můžete dnes na festivalu potkat?

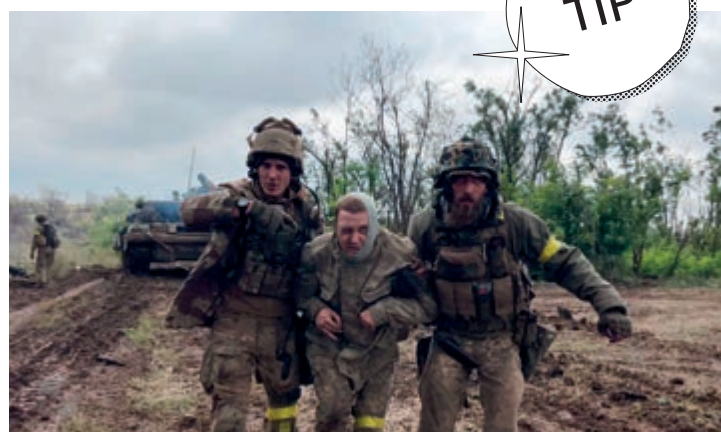
Herce **Jana Nedbala** potkáte na projekci série Matematika zločinu či Král Šumavy.

Simona Zmrzlá se zúčastní projekce pohádky Princezna zakletá v čase 2.

Jan Kačer uvede snímek Moc, kde ztvárnil hlavní roli.

Jana Plodková během festivalu představí filmy Život pro samouky a Němá tajemství.

Filmové svědectví z první linie

Bezprostředně po vypuknutí ruské agrese se na Ukrajině zformovaly skupiny dobrovolníků poskytující první pomoc vojákům na frontě. Jevhen Titarenko se již 24. února 2022 chopil kamery, aby po dobu šesti měsíců zaznamenával autentické svědectví. Syrové záběry z ukrajinské válečné linie poté společně s režisérem Víťalijem Manským přetavili v celovečerní

dokument, který se na své festivalové premiéře na prestižním festivalu Berlinale dočkal ovací ve stoje. Válečná realita reflektována obyčejnými lidmi bránícími své domovy, nám umožňuje nahlédnout na naděje i každodenní starosti. Upozorňujeme, že dokumentární snímek obsahuje drastické záběry.

Východní fronta

23.9. 20:00 Divadlo Dialog

www.kvetinymilt.cz

KVĚTINY MILT

Květiny Milt s.r.o.
V Homolkách 1, Plzeň
(+420) 377 260 970

LUCIE VONDRÁČKOVÁ

o velkém návratu
k herectví

MORÁVKOVÁ, ZIMA A ŘEZNÍČEK

o bulváru, který ubližuje

JITKA KAČANOVÁ

o „Slavných pražských
mordech“

MLADÝ SVĚT S VELKÝMI ROZHOVORY A REPORTÁŽEMI OD 31. 8.

JEN ZA
49 Kč

V životě máte na každý
záběh jen jednu klapku.
Tak ať vás to moc nestojí.

Pojišťovna VZP, a. s.,
oficiální pojišťovna filmového festivalu.

Chráníme to nejcennější

www.pvzp.cz

Šéfredaktorka:
Hana Bárta Nikodemová

Redaktoři:
Sarah Sofia Huikari
Jan Bergl

Fotografie:
Finále fototým

Sazba:
Petr Růžek

Grafický návrh:
Jaroslav Mašek

Asistenti redakce:
Dominik Samek
Dominika Nohavcová

↓
STAHOJTE
FESTIVALOVOU
APLIKACI

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

Festival finančně podpořili

Generální mediální partner

Filmová Plzeň

MINISTERSTVO
KULTURY

fond
kinematografie

PLZEŇSKÝ KRAJ

Česká televize